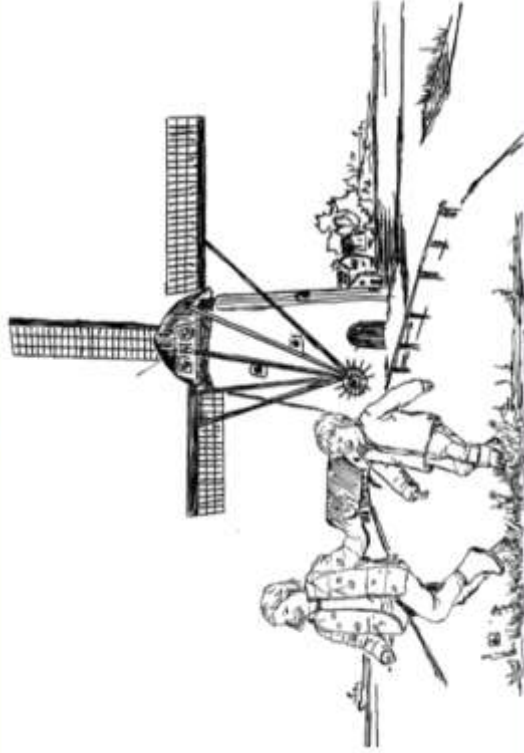

Deel 9 Vestzakwandelgids € 2,50

Wandelaar.nl

Hoeksche Waard Tiengemeten

5 Mooie wandelingen
Duidelijke topografische kaarten
Heldere beschrijving
Wandelpunten

HOEKSCHE WAARD

Deze gids biedt 5 gevarieerde wandelingen in een historisch stukje Nederland.

De Hoeksche Waard heeft zijn bestaan indirect te danken aan de Sint-Elizabethsvloed van november 1421. Toen werd de kaart van Zuidwest-Nederland in één nacht volledig opgeschud en opnieuw getekend. Die nacht verdwenen tientallen dorpen in de golven om er nooit meer uit tevoorschijn te komen. Wat nu de Hoeksche Waard is, was toen niet veel meer dan een moeras. Veel later werd het land bedijkt en ingepolderd en ontstonden nieuwe dorpen. Steden heeft deze streek daardoor nooit gekend, dus telt de Hoeksche Waard 85.000 dorpingen. En na de laatste herindeling, toen er één dorp Hoeksche Waard ontstond, is het misschien wel het grootste dorp van Nederland geworden. Het is in ieder geval een dorp dat de moeite waard is om er te gaan wandelen. Als je het eiland in een paar woorden zou moeten karakteriseren dan kun je zeggen: dit is een schilderij van dijken, dorpen en polders. De dijken met dikke bomen zijn typerend voor de Hoeksche Waard, soms 4 rijen dik. De dorpen ontstonden op plaatsen waar kreek en dijk elkaar ontmoeten zodat er een natuurlijke haven was voor de vissers. De polders verlevendigen het geheel. Het schilderij is gevat in een lijst van brede getijde rivieren en in de buitendijkse gorzen stroomt het slib van de Delta af en aan. Daar zijn ook ware vogelparadijzen. Het is dynamisch zoetwatergetijdengebied met mooie natuur waar je naar hartenlust kunt rondstruinen. Kortom. De Hoeksche Waard: Dat is plezierig wandelen in een open landschap met lage horizonnen en verrassend helder licht.

1 PIERSHIL - NIEUW-BEIJERLAND

Navigatieadres	Piershil, Voorstraat 22
Afstand	11 km
Bezienswaardig	kerken, molens, Heemtuin.
Knooppunten	70> R 51>52>13>15>16>71>73>70

Het was een zeldzaam mooie woensdag in april. Het klein hoefblad dacht al weer aan herfst. Witte pluizige pluimpjes staken helder af tegen donker gras, maar de dijken waren getooid in een bruidskleed van koolzaad en fluitenkruid op een hoogtijdag. En wij droomden stilletjes van hoogzomer. Dijken zijn er genoeg in de Hoeksche Waard. Kale dijken en dijken met bomen, soms 4 rijen dik.

Langs zo'n dijk naderen we Piershil. We parkeren de auto bij de hervormde kerk. Achter de kerk ligt de mooie heemtuin. 'Hof van Piershil, wijkplaats voor wilde planten' zegt het bordje. Straks, aan het eind van de wandeling, als je nog puf in je benen hebt is het de moeite waard om er te gaan kijken. De dotters bloeien er weelderig, boshyacint kleurt de grond in teer paars en look trekt de eerste oranjetipjes aan. Zo bloeit de Heemtuin mee met de seizoenen.

We staan met de rug naar de kerk van Piershil en gaan linksaf en komen bij knooppunt 70 daar gaan we rechtsaf, de Molendijk op. Dit deel is niet bewegwijzerd door de rode pijlen op geel vlak van het netwerk, maar de weg laat zich eenvoudig vinden. 1 kilometer Molendijk, dan rechtsaf de Oudendijk op en na zo'n anderhalve kilometer wéér rechtsaf, het buurtschap Oosthoek door. De huizen staan hier klem tegen de dijk, geen grote voortuinen, allemaal gedaan om zoveel mogelijk landbouwgrond te verkrijgen. Want ja, dit is ingepolderd land en het kostte nogal wat om een stuk land in te polderen, dus wat doe je dan? Plak de huizen zo dicht mogelijk tegen de dijk, dan houd je meer grond over. Zo simpel is dat. Het is voor de bewoners kennelijk geen belemmering om hun eigendom goed te

onderhouden. Het ziet er overwegend netjes uit. Nu moet gezegd worden dat wij geen jury in een 'nette dorpen wedstrijd' zijn, maar je ontkomt er als wandelaar niet aan om zulke dingen mee te nemen over je indruk van het geheel. En het is een vaste wet: 'Nette huizen, nette mensen'. En dat merk je hier. Een andere maat voor beoordeling van een plaats is de 'groetfactor'. Een hoge groetfactor doet gelijk al veel vriendelijker aan en ook wat dat betreft hebben we hier geen klagen. Op een enkele nurk na zegt iedereen 'goede dag'.

Bij het kruispunt met Buitenom gaan we linksaf. Helaas, we kunnen hier niet een stukje binnendoor en lopen met de verharde brede weg mee naar Nieuw-Beijerland.

Tot we aan de Dorpsgaard komen. We komen langs De Kandelaar, een kerk gebouwd in zeer hedendaagse stijl. 'Hoe is de akoustiek in zo'n kerk?' vraag ik me af, zou daar best wel eens een grote kooravond willen beleven.

Op een bankje aan de kreek, met zicht op kerk en vissteiger, eten we onze boterhammen, waarna we onze weg vervolgen naar het centrum van het dorp. We komen bij de Hervormde kerk. Het is een eenvoudige zaalkerk uit 1826 met aan de westzijde een bakstenen torentje. Rond de kerk ligt een gracht. Als je zoekt naar 'historisch' dan zou je **in** het torentje moeten klimmen, want de klokkenstoel met klok is gemaakt in 1643 en dat is het oudste object dat je in dit dorp kunt vinden.

Mijn gevoelige neus had het bij het rechte eind; stiekum nog een plekje over gehouden voor de kibbeling. Terwijl mijn vrouw aansluit in de lange rij van wachtenden voor een portie kibbeling, loop ik een rondje om de kerk. Een boomkruiper trekt de aandacht, hij maakt een pirouet rond de stam van een boom, heeft het zo druk met peuteren in de schors dat hij geen aandacht heeft voor wandelaars. "Het spijt me zegt de visboer, ik sta hier nu al 24 jaar en het is vandaag voor het eerst dat de kibbeling op is'. We zoeken schrale troost in een lekkerbek. Ja, het leven heeft zelfs voor een wandelaar zo zijn schaduwzijden.

We trekken verder, naar de Spuidijk. Er vaart een veer tussen Nieuw-Beijerland en Hekelingen, nou ja varen? Het Spui is hier zo smal en het veer is zo lang dat je amper van varen kunt spreken. Eén hupje en hij is aan de overkant. 'Waarom ligt hier geen brug?' vraagt ieder weldenkend mens zich af. Dat die brug er niet is heeft er ongetwijfeld toe bijgedragen dat dit deel van de Hoeksche Waard veel van zijn oorspronkelijk karakter heeft behouden, dus toch maar: 'geen brug alsjeblieft, men zegt hier nog goede dag'.

We lopen langs molen De Swaen. De korenmolen bepaalt van ver het dorpsgezicht. Voorbij het haventje komen we op de dijk langs Het Spui. Het

Spui is een rivier waar het getij nog vrij spel heeft. Aan de overkant ligt Voorne-Putten. Zoals zo vaak ligt een stormvloed aan de basis van het ontstaan van dit water. Door een stormvloed in november 1532 kwam de verbinding tussen Oude Maas en het Haringvliet tot stand. Bij de veerpont zagen we het al: Het Spui is vrij smal, maar er stroomt wel veel water door en daardoor heerst er een sterke stroming. In combinatie met de krachtige getijdenwerking maakt dit de rivier zeer verraderlijk voor zwemmers. Daar is vandaag niets van te merken, het water ligt als een spiegelzoo glad en we lopen heerlijk in het zonnetje over de dijk. Nieuwsgierige schapen komen in een drafje op ons af, hopen op iets lekkers uit onze rugzak. Helaas, we mogen het niet geven. Aan de einder staat molen Simonia in Piershil. Wenken de wieken de wandelaar huiswaarts? Nou dan gaan we maar. Maar eerst nog wel even naar de Heemtuin natuurlijk.

5 Knooppuntenwandelingen in de Hoeksche Waard & Wandelkaart Tiengemeten

1	Piershil- Nieuw-Beijerland	Langs het Spui	11 km
2	Goudswaard	Korendijkse Slikken	5, 6 of 11 km
3	Strijensas	Hollands Diep	12 of 8 km
4	Cillaarshoek	Oude Land van Strijen	12 km
5	Westmaas	Munnikenland	9 km
6	Tiengemeten	Wandelkaart	

Wandelingen 2 en 3 zijn te splitsen in korte wandelingen.

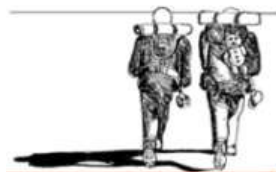
Het startpunt is eenvoudig via uw navigatie te bereiken.

Duidelijke kaartjes en heldere beschrijvingen maken het moeilijk om te verdwalen.

De wandelingen zijn geïntegreerd in het wandelknooppuntennetwerk. Geniet van dit prachtige landschap en bekijk de wereld vanuit het Bermperspectief.

Met deze gids kan uw batterij niet leeg raken, u kunt hem er alleen maar mee opladen.

Wandelaar.nl

Elke stap is een verhaal